

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky: **O.**, bytom **B.**, zastúpená JUDr. **M.**, advokátkou, so sídlom **L.**, proti odporkyňi: **Sociálna poisťovňa – ústredie**, ul. 29. augusta 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. **X.** zo dňa 2.3.2010, o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 7Sd/19/2010-13 zo dňa 30.8.2010 v časti o trovách, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7Sd/19/2010-13 zo dňa 30.8.2010 v časti o trovách konania **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľke sa právo na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom zastavil konanie podľa § 250o OSP, keďže odporkyňa, ktorej rozhodnutie súd preskúmaval, vydala dňa 25.5.2010 v rámci autoremedúry nové rozhodnutie, ktorým opravnému prostriedku navrhovateľky v plnom rozsahu vyhovel. Zároveň v spomínanom rozhodnutí priznal navrhovateľke náhradu trov konania v sume 116,25 EUR, ktoré bola odporkyňa povinná zaplatiť na účet právnej zástupkyne navrhovateľky.

Výrok o trovách napadla navrhovateľka prostredníctvom právnej zástupkyne odvolaním, v ktorom žiadala nahradiť trovy konania vo výške 138,63 EUR, ako rozdiel sumy 254,88 EUR a sumy 116,25 EUR, ktorá jej bola priznaná v zmysle § 11 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytnutie právnych služieb (ďalej len vyhláška).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie v rozsahu odvolania (§ 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky proti výroku o trovách nie je dôvodné.

V predmetnej právnej veci priznal krajský súd navrhovateľke právo na náhradu trov konania v zmysle § 146 ods. 2 prvá veta OSP v spojitosti s ustanovením § 246c ods. 1 prvá veta OSP pozostávajúcej z trov právneho zastúpenia, ktoré predstavovala odmena za dva úkony právnej služby určená podľa § 11 ods. 4 vyhlášky a prislúchajúci režijný paušál. Navrhovateľke krajský súd priznal odmenu vo výške 116,25 EUR, aj keď by jej malo patriť 125,40 EUR, vzhľadom na to, že bola vyčíslená v nesprávnej výške.

O opravnom prostriedku rozhodoval najprv v súlade s § 374 ods. 4 OSP sudca krajského súdu, vzhľadom na to, že napadnuté rozhodnutie vydala vyššia súdna úradníčka. Sudca však odvolaniu nevyhovел v celom rozsahu, a preto predložil vec na rozhodnutie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky ako odvolaciemu súdu. Uviedol, že správna výška odmeny za 2 úkony právnej služby spolu s režijným paušálom je 125,40 EUR, a nie 254,88 EUR, ako to bolo vyčíslené v odvolaní. Súd správne priznal navrhovateľke odmenu v celkovej výške 116,25 EUR, nakoľko súd nemôže priznať náhradu trov konania vo väčšom rozsahu, ako si ju uplatní účastník konania.

Podľa § 11 ods. 4 vyhl. základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna šestina výpočtového základu vo veciach zastupovania v konaniach podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku. **V dávkových veciach sociálneho poistenia, vo veciach sociálnych služieb a vo veciach preskúmania rozhodnutia o priestupkoch** patrí odmena za jeden úkon právnej služby **vo výške jednej trinástiny výpočtového základu.**

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožnil so záverom krajského súdu, ktorý priznal navrhovateľke náhradu za trovy právneho zastúpenia vypočítanú podľa § 11 ods. 4

vyhlášky. Krajský súd správne uviedol, že posudzovanie trov konania je ovládané dispozičnou zásadou, súd teda nemôže priznať náhradu trov konania vo väčšom rozsahu, ako si ju uplatní účastník konania a preto súd priznal náhradu trov konania v takom rozsahu, v akom bola uplatnená, aj keď nebola správne vyčíslená. Navyše ani vyčíslenie trov v odvolaní nebolo správne v zmysle vyhlášky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na uvedené uznesenie krajského súdu vo výroku o trovách podľa § 219 OSP potvrdil ako vecne správny.

Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovení § 246c ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1, § 250k ods. 1 a navrhovateľke ich náhradu nepriznal, lebo v odvolacom konaní nebola úspešná.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 22. februára 2011

Ing. JUDr. Miroslav Gavalec, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová